

Przeszukiwania grafów

(dla kierunku informatyka to powtórka, dla kierunku matematyka stosowana to nowe zagadnienia)

dr Anna Beata Kwiatkowska, UMK Toruń

Literatura

Thomas H. Cormen, Charles E. Leiserson, Ronald L Rivest **Wprowadzenie do** algorytmów

Witold Lipski

Kombinatoryka dla programistów

Kenneth A. Ross, Charles R.B. Wright

Matematyka dyskretna

Maciej M. Sysło, Narsingh Deo, Janusz Kowalik Algorytmy optymalizacji dyskretnej

http://www.oi.edu.pl

Przeszukiwanie grafu

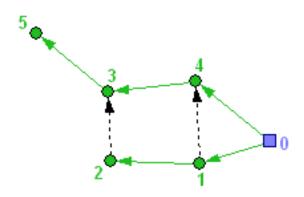
Przeszukiwanie grafu to systematyczne przechodzenie wzdłuż jego krawędzi w celu odwiedzenia wszystkich wierzchołków.

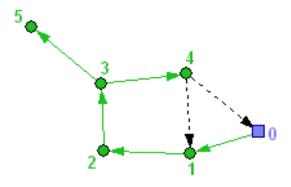
Przeszukiwanie wszerz (BFS- ang. breadth-first search)

W tym algorytmie odwiedzamy najpierw wszystkich sąsiadów danego wierzchołka, a potem wszystkich sąsiadów tych sąsiadów, etc. Aby zachować taką kolejność odwiedzeń korzystamy z struktury nazywanej kolejką.

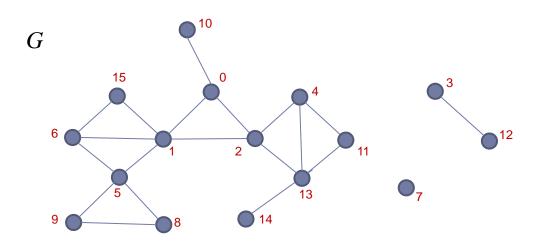
Przeszukiwanie w głąb (DFS – ang. depth-first search)

W tym algorytmie z danego wierzchołka przechodzimy coraz głębiej do następnych. Gdy już nie możemy przejść dalej, wycofujemy się i sprawdzamy inne możliwe drogi. Jest to strategia przeszukiwania z nawrotami. Kolejność powrotów wyznacza niejawnie tworzony przez rekurencję stos.

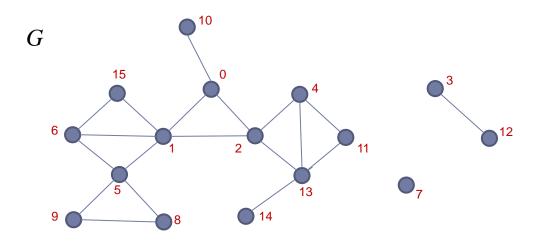

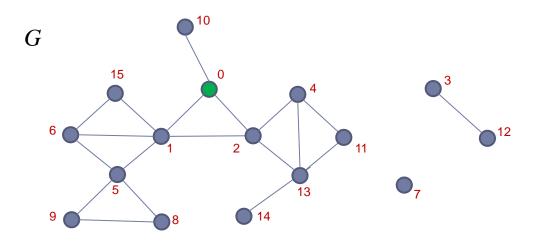
Struktury danych:

- graf G(V,E) o n wierzchołkach i m krawędziach reprezentowany jako lista sąsiedztwa.
- L[0..n-1] tablica/lista taka, że L[v] = true (1), gdy element v był już odwiedzony, L[v] = false (0) w przeciwnym wypadku.
- F[0..n-1] tablica/lista poprzedników (ojców) informacja, z którego wierzchołka przyszliśmy do aktualnie rozpatrywanego.
- Q kolejka, do której wkładamy sąsiadów aktualnie przetwarzanego wierzchołka. Wyznacza kolejność ich przetwarzania.

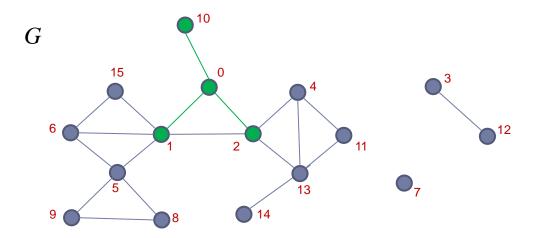
Przeszukiwanie grafu wszerz – symulacja

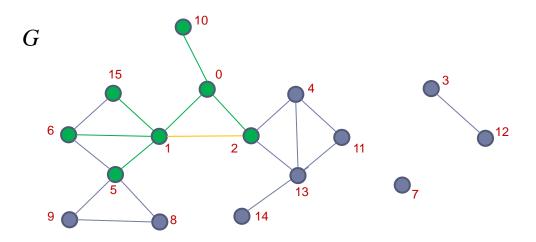

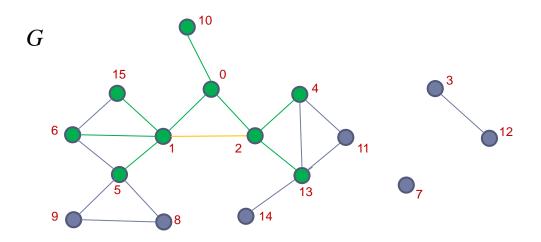

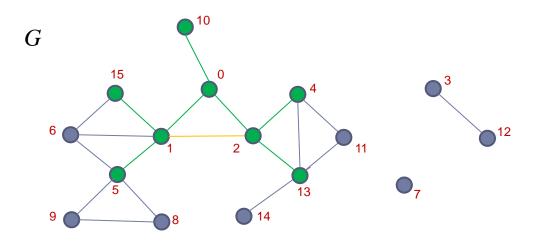

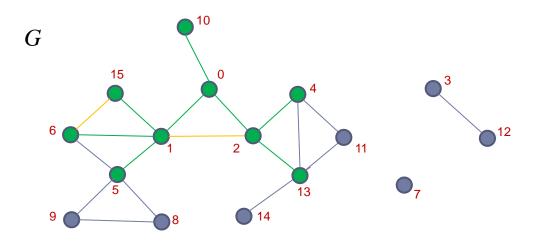

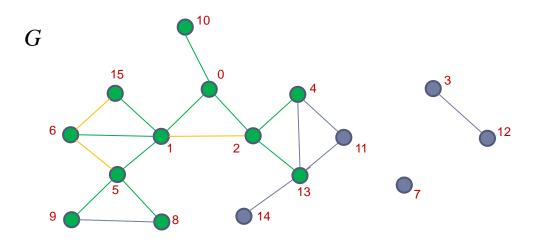

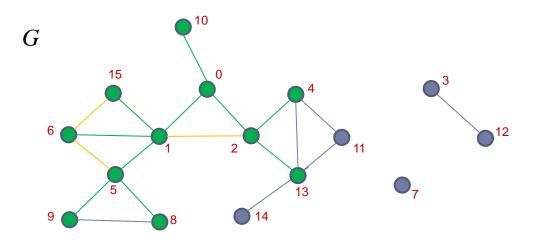

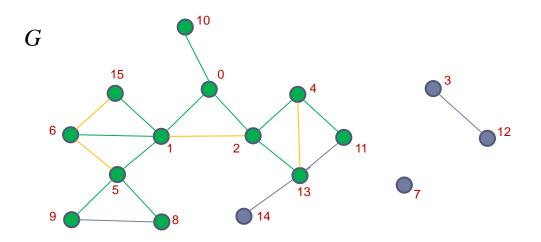

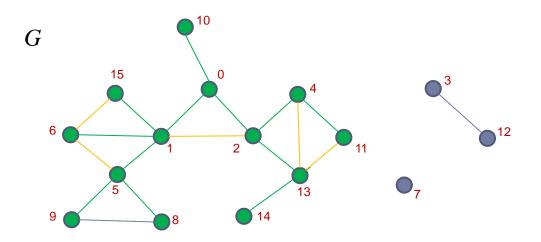

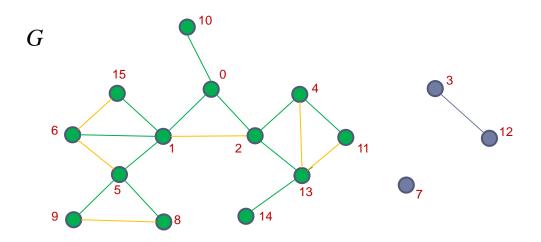

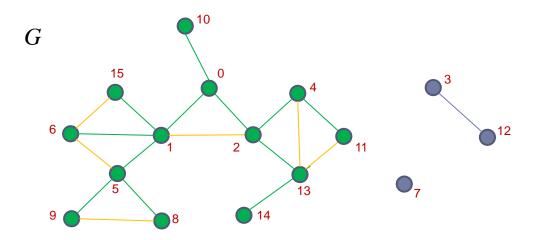

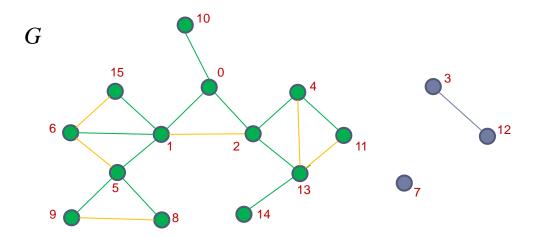

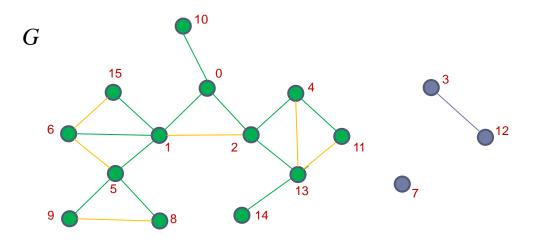

Kończymy przeszukiwanie, gdy kolejka jest pusta. W ten sposób przeszukujemy jedną składową grafu, w której był wierzchołek startowy.

Przeszukiwanie grafu wszerz - pseudokod

```
\begin{array}{l} bfs(v) \\ \underline{begin} \\ Q := \emptyset; \ Q \leftarrow v; \ L[v] \leftarrow true; \\ \underline{while} \ Q \neq \emptyset \ do \\ begin \\ p \leftarrow head[Q]; \quad \#z \ kolejki \\ \underline{for} \ u \in N(p) \ \underline{do} \quad \underline{if} \ (not \ L[u]) \ \underline{then} \quad \#dla \ wszystkich \ sąsiadów \ u \ wierzchołka \ p \\ \underline{begin} \\ \underline{Enqueue(Q,u)}; \quad \#sąsiad \ u \ do \ kolejki \\ \underline{L[u]} \leftarrow true; \ F[u] \leftarrow p; \\ \underline{end}; \\ end; \end{array}
```

Wywołanie **bfs(v)** powoduje odwiedzenie wszystkich wierzchołków składowej spójności grafu zawierającej wierzchołek v, każdy wierzchołek jest odwiedzony dokładnie raz. Każdy wierzchołek jest umieszczany w kolejce i usuwany dokładnie raz, a liczba wszystkich iteracji pętli for jest rzędu liczby krawędzi grafu.

Całkowita złożoność tego algorytmu wynosi zatem **O(n+m)**.

Przeszukiwanie grafu wszerz dla wielu składowych

```
bfs(v)
                                                                                  Przeszukiwanie wszerz dowolnego grafu,
begin
                                                                                           niekoniecznie spójnego
        Q := \emptyset; Q \leftarrow v; L[v] \leftarrow true;
                                                                                  begin
        while Q \neq \emptyset do
                                                                                           \underline{\text{for}} \ v \in V \ \text{do}
        begin
                                                                                           begin
                                                                                                   L[v] \leftarrow false;
                 p \leftarrow head[Q];
                                                                                                   F[v] \leftarrow 0;
                 \underline{\text{for }} u \in N(p) \underline{\text{do}} \underline{\text{if }} (\text{not } L[u]) \underline{\text{then}}
                                                                                           end;
                   begin
                     Enqueue(Q,u);
                                                                                           for v \in V do if not (L[v]) then bfs(u);
                     L[u] \leftarrow true; F[u] \leftarrow p;
                                                                                  end.
                 end;
end;
```

Wywołujemy bfs dla każdej składowej. Pierwsze wywołanie wykonujemy dla wierzchołka o numerze 0. Po jego zakończeniu sprawdzamy kolejne wartości w tablicy L. Jeśli natrafimy na nieodwiedzony wierzchołek (wartość false), to znów startujemy przeszukiwanie od tego wierzchołka.

Złożoność algorytmu również wynosi **O(n+m)**.

Przeszukiwanie wszerz - składowe spójności

Przeszukując graf możemy pozyskać więcej informacji o składowych spójności, np.:

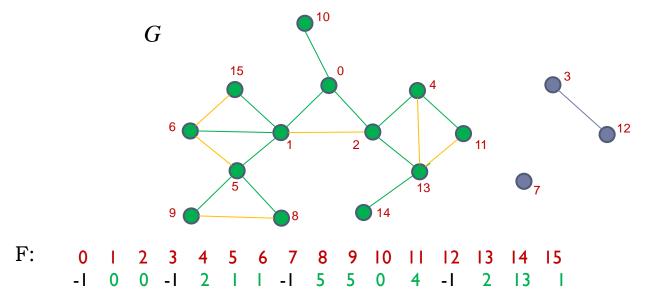
- ile jest składowych spójności
- które wierzchołki są w poszczególnych składowych

Przy kolejnych wywołaniach przeszukiwania wypełniamy L innymi wartościami (np. kolejnymi wartościami zmiennej s):

Przeszukiwanie wszerz – najkrótsze drogi

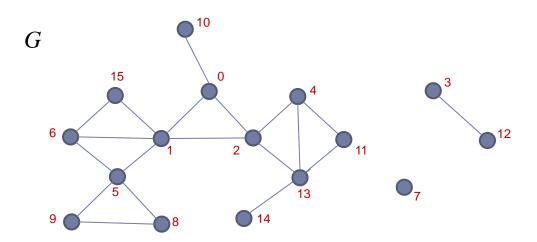
1. Po wykonaniu przeszukiwania tablica ojców F zawiera drzewo najkrótszych dróg z wierzchołka startowego (na rysunku kolor zielony) do wszystkich pozostałych wierzchołków w grafie. Drogę tę reprezentujemy ścieżką odczytaną z F poczynając od wierzchołka docelowego.

Na przykład: aby znaleźć najkrótszą drogę z wierzchołka 0 do 8, zaczynamy w F od miejsca 8, jest tam informacja, że przyszliśmy do 8 z 5, w 5 jest informacja, że przyszliśmy do niej z 1, w 2 jest informacja, że przyszliśmy do niej z 0 (wierzchołek początkowy).

Zatem najkrótsza droga jest wyznaczona ścieżką: 0, 1, 5, 8.

Przeszukiwanie grafu w głąb

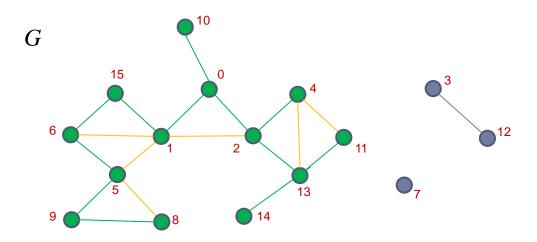

Struktury danych:

- graf G(V,E) o n wierzchołkach i m krawędziach reprezentowany jako lista sąsiedztwa.
- L[0..n-1] tablica/lista taka, że L[v] = true (1), gdy element v był już odwiedzony, L[v] = false (0) w przeciwnym wypadku.
- F[0..n-1] tablica/lista poprzedników (ojców) informacja, z którego wierzchołka przyszliśmy do aktualnie rozpatrywanego.
- Przeszukiwanie dfs bazuje na niejawnym stosie rekurencyjnym.

Przykładowe drzewo przeszukiwania w głąb

- Przykładowe drzewo poszukiwań algorytmu dfs dla jednej składowej grafu G zaznaczone jest kolorem zielonym.
- Krawędzie żółte, to krawędzie powracające te z których wycofuje się rekurencja.
- Algorytm wyznacza między dwoma wierzchołkami dowolna drogę. W tym drzewie mamy drogę z wierzchołka 0 do 8 długości 6 (liczba krawędzi) wyznaczona wierzchołkami: 0, 1, 15, 6, 5, 9, 8.

Przeszukiwanie grafu w głąb

```
dfs(v)
                                             Przeszukiwanie w głąb dowolnego grafu,
begin
                                                   niekoniecznie spójnego
      L[v] \leftarrow true;
                                             begin
      \underline{\text{for}} \ u \in N(v) \ \underline{\text{do}}
                                                   for v \in V do
      if not (L(u)) then
                                                   begin
      begin
                                                         L[v] \leftarrow false;
            F(u) \leftarrow v;
                                                         F[v] \leftarrow 0;
            dfs(u);
                                                   end;
      end:
                                                   for v \in V do if not (L[v]) then dfs(u);
end:
                                            end.
```

W programie głównym liczba kroków w pętlach wynosi n, nie licząc kroków wykonywanych przez procedurę dfs. Procedura ta jest wywoływana co najwyżej n razy w drugiej pętli.

Całkowita liczba kroków pętli for w dfs dla wszystkich wywołań tej jest rzędu m. Całkowita złożoność tego algorytmu wynosi **O(n+m)**.

dfs a bfs

- W algorytmie bfs kolejka jest jawną strukturą, założoną przez programistę, natomiast stos w dfs jest ukryty, gdyż każda procedura rekurencyjna jest związana z założeniem stosu przez kompilator.
- 2. Obydwa typy przeszukiwania mogą być użyte do badania składowych spójności.
- 3. Oba typy przeszukiwania mogą być użyte do znajdowania drogi między ustalonymi wierzchołkami v i u. Wystarczy przeszukać graf z wierzchołka v, aż do momentu odwiedzenia wierzchołka u. Przeszukiwanie bfs znajduje drogę najkrótszą, dfs znajduje dowolną drogę.
- 4. Przeszukiwanie wszerz poprowadzone aż kolejka będzie pusta, daje w wyniku drzewo najkrótszych dróg.
- Zaletą przeszukiwania w głąb jest to, że w chwili odwiedzenia wierzchołka u stos zawiera ciąg wierzchołków określający drogę z v do u.
- 6. Wprowadzenie tablicy F daje możliwość łatwego odtworzenia drogi z v do u w obydwu przeszukiwaniach.
- 7. Obydwa przeszukiwania można wykonywać na grafach jak i digrafach.
- 8. Wiele algorytmów grafowych rozpoczyna się od przeszukiwania grafu. Rodzaj przeszukiwania dobieramy w zależności od tego, jaki własności grafu badamy.

Zliczanie składowych – różne algorytmy

Przeszukiwaniu grafu (w głąb lub wszerz) - wierzchołki, do których można dotrzeć z jednego wierzchołka, poruszając się po krawędziach w dowolnym kierunku (także "pod prąd"), tworzą jedną składową

Algorytm find - union, polegający na sukcesywnym łączeniu w coraz większe zbiory wierzchołków połączonych krawędziami i należących do jednej składowej.

Algorytm polegający na usuwaniu z digrafu kolejno wierzchołków, do których nie wchodzi żadna krawędź; w ten sposób każda składowa digrafu zostaje zredukowana do cyklu, a cykle możemy już łatwo zliczyć.

Zadanie Skarbonki

XII OI, Etap I

Skarbonki

Smok Bajtazar ma n skarbonek. Każda skarbonkę można otworzyć jej kluczem lub rozbić młotkiem. Bajtazar powrzucał klucze do pewnych skarbonek, pamięta przy tym który do której.

Bajtazar zamierza kupić samochód i musi dostać się do wszystkich skarbonek. Chce jednak zniszczyć jak najmniej z nich.

Pomóż Bajtazarowi ustalić, ile skarbonek musi rozbić.

Zadanie Skarbonki - rozwiązanie

Utwórzmy graf skierowany G mający n wierzchołków ponumerowanych liczbami od 1 do n. Wierzchołki o numerach i i j są połączone krawędzią (biegnącą od i do j), jeśli klucz do skarbonki i znajduje się w skarbonce j.

Przykład Popatrzmy na przykład takiego grafu. Przypuśćmy, że n=30 oraz w pliku wejściowym (po liczbie 30) znajdują się następujące liczby:

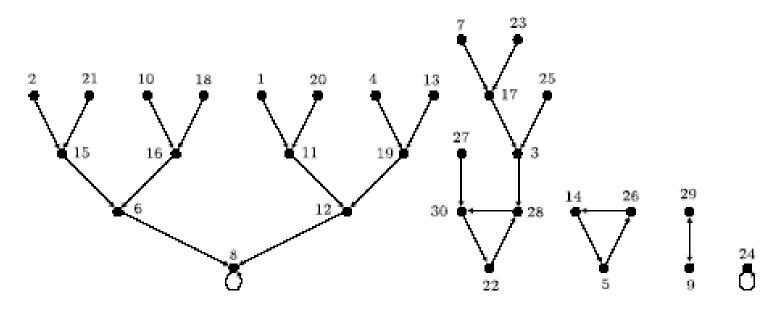
11, 15, 28, 19, 26, 8, 17, 8, 29, 16, 12, 8, 19, 5, 6, 6, 3, 16, 12, 11, 15, 28, 17, 24, 3, 14, 30, 30, 9, 22.

Inaczej mówiąc, w grafie G znajdują się następujące krawędzie:

1	$\longrightarrow$	11	2	$\rightarrow$	15	3	$\rightarrow$	28	4	$\longrightarrow$	19	5	$\longrightarrow$	26
6	$\rightarrow$	8	7	$\rightarrow$	17	8	$\rightarrow$	8	9	$\rightarrow$	29	10	$\rightarrow$	16
11	$\rightarrow$	12	12	$\rightarrow$	8	13	$\rightarrow$	19	14	$\rightarrow$	5	15	$\rightarrow$	6
16	$\rightarrow$	6	17	$\rightarrow$	3	18	$\rightarrow$	16	19	$\rightarrow$	12	2.0	$\rightarrow$	11
21	$\rightarrow$	15	22	$\rightarrow$	28	23	$\rightarrow$	17	24	$\rightarrow$	24	2.5	$\rightarrow$	3
26	$\rightarrow$	14	27	<del></del>	30	28	$\rightarrow$	30	29	$\rightarrow$	9	30	$\rightarrow$	22

Zadanie Skarbonki - rozwiązanie

A oto rysunek tego grafu:

Zauważmy, że przedstawiony graf ma 5 składowych (czyli, mówiąc językiem potocznym, składa się z pięciu oddzielnych kawałków) i każda z tych składowych ma postać cyklu (być może długości 1), do którego dochodzą skierowane drzewa (czyli grafy bez cykli).

Oczywiście rozbicie którejkolwiek skarbonki odpowiadającej wierzchołkowi w cyklu pozwala otworzyć wszystkie skarbonki odpowiadające wierzchołkom składowej, w której ten cykl się znajduje. Oznacza to, że zadanie sprowadza się do policzenia składowych grafu.

Zadanie Prostokąty

V OI, Etap III

Prostokaty

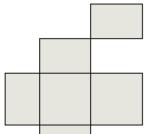
Na płaszczyźnie narysowano n prostokątów, których boki są równoległe do osi współrzędnych i wierzchołki mają obie współrzędne całkowite.

- Przyjmujemy że:
- każdy prostokąt jest blokiem,
- jeśli dwa różne bloki maja wspólny odcinek to tworzą one nowy blok, w przeciwnym przypadku mówimy, że są rozłączne.

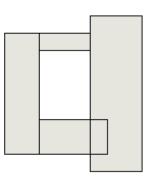
Znajdź liczbę bloków na płaszczyźnie.

Zadanie Prostokąty - przykłady

2 bloki

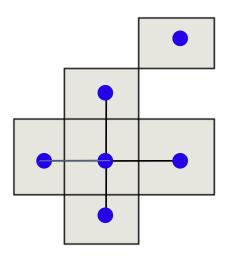
1 blok

Zadanie Prostokąty - rozwiązanie

Rozpatrujemy graf: wierzchołki to podane prostokąty, dwa prostokąty są połączone krawędzią, jeśli maja wspólny odcinek (tzn. gdy tworzą blok).

Dwa prostokąty wchodzą w skład tego samego bloku, jeśli w tak skonstruowanym grafie istnieje między nimi ścieżka. Zatem szukana liczba bloków jest równa liczbie składowych skonstruowanego przez nas grafu.

Dziękuję z uwagę

dr Anna Beata Kwiatkowska

aba@mat.umk.pl

tel. 602 184 813